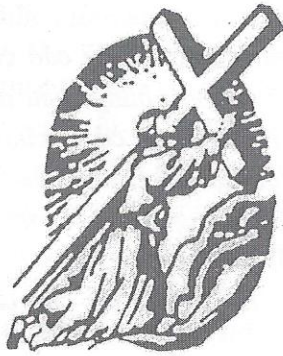

Phụng Sự

"Chúng ta phụng sự Chúa, vì Ngài là Đức Chúa Trời của chúng ta" (Giê-rê-mi 24:18)

Cơ-quan Truyền-thông Mục-vụ Niềm-Tin và Nhân-Ái

Tháng 7&8/2012

SỐ:84

((*))

- *VĂN HÔN-HỒ**
- VUI MỪNG TRONG CHÚA***
- *TÍN-NHÂN CƠ-ĐỐC**
- VÀ TỘI PHẠM***
- *LOẠI TRỪ VĂN-NẠN**
- THAM NHỮNG***
- *SỐNG THANH-THÂN***
- *LÀM HỌC TRÒ SUỐT ĐỜI***
- *DẤU CHÂN TRÊN CÁT***
- *SEEKING CONTENTMENT***
- *NIỀM-TIN & NHÂN-ÁI***
- *TRI-ÂN***

()

PHỤNG-SỰ

**PO Box 621, Gresham
Oregon 97030**

Điện-thoại: (503) 669-0742

Website:

www.niemtinvanhanai.org

Email:sau_d_2000@yahoo.com

VĂN HÔN-HỒ VUI-MỪNG TRONG CHÚA!

Mục-sư Dương-Sáu

Tuổi niên-thiếu của John đã đối-đầu với sự đơn-côi tột cùng. Mẹ chết sớm lúc mới lên bảy tuổi, Cha là một thuyền trưởng chở hàng dọc ngang trên biển cả, và ít có khi ở nhà. Sau một năm mẹ chết, John phải vào trường nội-trú để học, nơi mà John được sự giáo-dục, song rất có giới-hạn. Đến tuổi mười một, John phải bỏ học, theo cha lên tàu ra biển, và cơ-hội này, John học được nghề chèo thuyền.

Vào một ngày kia, đang khi chờ-đợi thuyền của mình ra khơi, John thăm gia-đình Catlett, là người trước đây đã chăm-sóc cho mẹ của John trong lúc bà bị bệnh. Tại đây, John gặp gỡ Mary 14 tuổi, Mary đang giúp mẹ cô lo cơm tối. John cảm thấy tình thương nơi Mary mà anh cần, và anh nấn-ná nên tàu của anh đã rời bến.

Cha John sắp-xếp một chuyến đi khác, nhưng rồi sự trễ-nải của John vì có Mary, nên một lần nữa cũng bị trễ tàu. Lần này John chụp lấy cơ-hội và phục-vụ cho tàu chiến Harwich. Và rồi lần nữa, John đã bỏ lỡ vì sự quyến-luyến với Mary, và lúc này cha mẹ của Mary lại bức-tức và tuyên-bố với John rằng sự quan-hệ của anh với Mary phải chấm dứt. John trở về Harwich quá bức-xúc đến nỗi tự nhảy xuống tàu nấn-nỉ trở về quê. John bị bắt và đưa xuống tàu nô-lệ.

Câu chuyện của John bắt đầu không có gì sáng-rủa cả, nhưng cuối cùng John Newton đã tìm được Chúa Jê-sus Cứu-Thế và tiếp nhận Ngài làm Chúa Chúa, sau đó John đã sáng-tác bản thánh-nhạc bất-hủ: Âm-điển điệu-kỳ, là một sự tuyên-xung hùng-hồn của ông đã làm cho hàng triệu triệu người xúc-động mỗi khi bản nhạc ấy được thổi khúc. Ông đã làm đám cưới với Mary, và cả hai đều dấn thân hầu việc Chúa hết lòng.

Tình-yêu của hai người nồng thắm sâu-đậm trong nhiều năm dài trôi qua. Nhưng rồi một ngày kia, Mary bị bệnh ung-thư, sức-lực của nàng suy-sụp, hao-mòn. John đã viết những bức thư tình, gọi nàng, người yêu, vợ hiền, người đẹp yêu-quý của lòng anh!

Tâm-hồn ông đau-thương hầu như không còn chịu thấu được, nhưng ông tìm được sức-mạnh trong lời Chúa, trong sách Ha-ba-cúc 3:17,18. Và trong ngày tang-lễ cho Mary tại nhà thờ nhỏ ở London, John Newton đã dùng hai câu Kinh-thánh nói trên trong bài giảng của ông. John đã diễn-đạt mô-hình kiểu-mẫu về phương cách tín-nhân Cơ-Đốc đối diện với sự khốn-đốn đau-thương trong cuộc đời. "Dù cây vả ngưng trổ bông, Vườn nho không ra trái, Vườn ô-liu thất mùa, Ruộng nương không hạt lúa, Ràn mất chiên dê, Chuồng hết sạch bê bò. Tôi vẫn vui mừng trong Chúa, Tôi vẫn hôn-hồ trong Đức Chúa Trời là Đấng giải cứu tôi." Amen.

Faith and Love Ministries

Non-Profit Organization